

МАНГОВОТО МАГАРЕНЦЕ

Презъ време на жътва дѣдо Хаджия повикалъ единъ циганинъ да носи съ магаренцето си вода и хлѣбъ на жътваритѣ.

— Добре, дѣдо Хаджи, ама, съ какво ще запла-тишъ труда ми? — запиталъ циганинътъ.

— Като ожънемъ нивитѣ и привършимъ хармана, ела у дома съ магаренцето, напълни си дисагитѣ съ жито и носи на циганката, — рекълъ дѣдо Хаджия и за-премѣталъ шарената си броеница.

Съгласилъ се манго. Но-силъ хлѣбъ и вода на жътваритѣ, докато траяла жътвата.

Щомъ прибрали житото въ хамбаритѣ, цигани-нътъ пристигналъ съ магаренцето си.

— Дойдохъ за житцето, дѣдо Хаджи.

— Добре си направилъ, манго, донеси дисагитѣ да ги напълнимъ отъ новото жито. — Дисагитѣ сж скжсани, заосуквалъ го хитрия циганинъ, та затова взехъ тия торбички!

Погледналъ дѣдо Хаджия торбичкитѣ — То не били торбички, не били торби, ами по два човала пришити наедно...

— Виждатъ ми се тия торбички голѣми за твоето магаренце, — усмихнато рекълъ дѣдо Хаджия. Дали ще занесе товара до колибата ти?

— Охо... то е носило и дваждъ по-голѣми отъ тѣхъ, — отвърналъ манго и запретналъ ржкави надъ хамбаря.

— Като е тѣй, напълни ги!

Циганинътъ, ухиленъ до уши, напълнилъ чова-литѣ, потърлилъ ги до магарето, пѣшкалъ, напъвалъ се и, най-после, ги натоварилъ.